

nuvarande kronomagasinshusen kan förvaras utöfver 1,000 tunnor eller omkring 1,500 tunnor.

Stockholm den 15 Februari 1868.

Arv. Fr:son Posse.

N:o 19.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 Febr. 1868, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående afstående till Umeå stad af en del utaf Landshöfdinge-residentstomten derstädes.

(I. A.)

Sedan Kongl. Maj:t genom nådigt Bref den 11 Juli 1865 åt staden Umeå tillsvidare och intilldess Kongl. Maj:t kunde finna för godt att annorlunda derom förordna på vissa vilkor upplåtit tre tunnland 17,5 kappland af landshöfdinge-residentstomten i nämnda stad, för att till park och promenadplats användas, så hade, enligt hvad af ofvanberörda, den 24 sistlidne Januari till Riksdagen aflåtna och uti första Samlingen af Bihanget till dess protokoll under N:o 20 intagna nådiga Proposition inhemtas, stadsfullmäktige i samma stad hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, att, i anseende till de ganska betydliga kostnader, som voro förenade med platsens ordnande för berörda ändamål, samt då densamma, innan den af staden emottogs, endast såsom åker begagnats och icke syntes vara för landshöfdinge-residentset behöflig, men deremot hade ett för park och promenadplats särdeles lämpligt läge och borde, dertill förvandlad, bidraga ej allenast till stadens förskönande, hvartill eljest få tjenliga tillfällen derinom sig erbjöde, än äfven till befrämjande af ett bättre helsotillstånd, Kongl. Maj:t måtte till Riksdagen aflåta nådig Proposition derom, att ifrågarande plats finge staden med full egen-

derätt tillfalla helst utan ersättning. men, om så ej kunde ske, emot lösen efter laga värdering.

I anledning af denna af Länsstyrelsen till Kongl. Maj:t insända underdåniga framställning, till hvilken stadens Magistrat förordat nådigt bifall, hade Kongl. Maj:t infortrat underdånigt utlåtande af Kongl. Kammar-kollegium, som, i sammanhang dermed öfverlemnadt underdåniga yttranden af så väl Landshöfdinge-embetet i länet som Landshöfdingen E. V. Almqvist, hvilka båda, under vitsordande af att platsen icke för närvarande vore för Kronans eller indelningshafvarens räkning behöflig, tillstyrkt bifall till ansökningen, dock vilkorligen, Landshöfdinge-embetet på det sätt, att derest hela platsen eller någon del deraf blefve för Kronan erforderlig till uppförande derå af något eller några hus och byggnader, staden skulle åligga att utan all ersättning afstå så mycket af tomten, som för ändamålet behöfdes; att platsen allt framgent skulle på stadens bekostnad såsom park och promenadplats vårdas och underhållas; att, om detta åsidosattes eller platsen, utan Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd, till annat ändamål upplätes, staden skulle hafva förverkat sin eganderätt till densamma och platsen utan ersättning till Kronan återfalla; samt att staden skulle förpligtas att till Landshöfdingen, i hvars löneinkomster afkastningen af residenstomten beräknades ingå med ett belopp af 18 R:dr 45 öre, för framtiden, så länge staden vore i besittning af tomten, årligen erlägga antingen nämnda belopp 18 R:dr 45 öre oafkortadt eller åtminstone så stor del deraf, som sig belöpte på ifrågavarande jordrymd i förhållande till residenstomtens hela areal efter afräkning af den vidd, som af byggnader upptoges; och hade Landshöfdingen Almqvist uti sitt yttrande endast i så måtto afvikit från Landshöfdinge-embetets omförmälda hemställan, att han föreslagit att, i händelse hela platsen eller någon del deraf skulle behöfva användas för Kronans räkning, staden väl skulle vara skyldig att afstå hvad som erfordrades, men mot ersättning efter laga uppskattning för derå nedlagda kostnader; hvarjemte Landshöfdingen Almqvist ansett sig förhindrad att vidare än för sin tjenstetid förorda, det platsen utan afgäld till staden med eganderätt upplätes, såvida Kongl. Maj:t ej skulle finna skäl därför anvisa ersättning af möjligen för sådant ändamål tillgängliga medel.

Kongl. Kammar-kollegium hade för sin del instämt med Landshöfdinge-embetet utom hvad anginge ersättningen till Landshöfdingen, hvilken syntes Kongl. Kollegium böra, i förhållande till jordens afkastning, af Landshöfdinge-embetet efter vederbörandes hörande bestämmas.

Stadsfullmäktige, som lemnats tillfälle att i anledning af vederbörandes sålunda afgifna yttranden sig utlåta, hade dervid i underdånighet hemställt, att det af Kongl. Kammar-kollegium och Landshöfdinge-embetet föreslagna vilkor, att den ifrågavarande platsen skulle *utan ersättning* återlemnas, om den för Kronans räkning erfordrades, icke måtte vinna nådigt afseende, och att, om sådant icke kunde bifallas, staden då åtminstone måtte, på sätt Landshöfdingen Almqvist föreslagit, erhålla

hålla ersättning för de kostnader, staden nedlagt på den del af platsen, som till Kronan återlemnades; och har, med afseende på hvad vederbörande i målet anført och då ifrågavarande tomtplats syntes kunna utan olägenhet för landshöfdingeresidenset derifrån undvaras, Kongl. Maj:t i nåder föreslagit Riksdagen, att nämnda plats under ständig besittningsrätt upplättes åt Umeå stad på vilkor, dels att platsen allt frangent skulle på stadens bekostnad såsom park och promenadplats vårdas och underhållas samt att, om detta åsidosattes eller platsen, utan Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd, till annat ändamål användes, staden hade förverkat sin besittningsrätt dertill och platsen utan ersättning till Kronan återfölla, och dels att staden förpligtades till Landshöfdingen årligen erlægga den ersättning för den upplätta tomtplatsen, som, i förhållande till dess afkastning, kunde vardas af Landshöfdinge-embetet i länet efter vederbörandes hörande bestämd.

Stats-Utskottet, till hvars behandling denna fråga blifvit hänvisad, har, efter erhållen kännedom af ärendet rörande handlingar och karta, tagit detsamma i öfvervägande; och då Utskottet i afseende å den nådiga framställningen icke funnit annat att erinra, än att, derest någon del af ifrågavarande tomtplats, hvarvid de till landshöfdingeresidenset hörande byggnader äro belägna, framdeles skulle, för utvidgning af dessa byggnader eller annat Kronans behof, blifva erforderlig, billigheten synes kräfva, att Kronan, som af den ifrågasatta upplåtelsen ej tillskyndas någon fördel, icke må betungas med utgifter för platsens inlösande, hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning måtte af Riksdagen bifallas, dock med det ytterligare vilkor att, derest någon del af ifrågavarande tomtplats framdeles skulle blifva erforderlig för uppförande eller utvidgning af Kronans hus och byggnader, Umeå stad skall åligga att, utan all ersättning, afstå så mycket deraf, som för ändamålet behöfves, likväl emot den lindring i den årliga afgälden till Landshöfdingen i länet, som af den afstådda delens förhållande till hela tomtplatsen föranledes.

Stockholm den 15 Februari 1868.

Arv. Fr:son Posse.